

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200043
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4223200043.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D. a účastníkmi: 1. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXXX/XX, D., 2. G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, B., 3. I. J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, L. a 4. A. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, L., o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 10Vyd/1/2023-72 zo dňa 30.05.2023 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Komárno (ďalej ako súd prvej inštancie) napadnutým uznesením konanie zastavil (I.), právo na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania (II.) a zároveň rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľke v sume 92,80 eura (III.). Rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie §161 ods. 1, 2 a § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 05.01.2023 domáhala, aby potvrdil vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k. ú. D. na LV č. XXXX ako parc. reg. „C“ č. 2993/132 o výmere 1481 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 2324 o výmere 3251 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 3807/1 o výmere 2852 m² - orná pôda parc. reg. „E“ č. 3808/1 o výmere 32 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4078 o výmere 2449 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4354 o výmere 1021 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4514 o výmere 2234 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 5238 o výmere 2492 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 6793/2 o výmere 1866 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 6794/2 o výmere 2532 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 12907 o výmere 550 m² - lesný pozemok, parc. reg. „E“ č. 12908 o výmere 1332 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 12909 o výmere 1129 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 13991/1 o výmere 1978 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 13992/1 o výmere 3657 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 14733 o výmere 1305 m² - lesný pozemok, parc. reg. „E“ č. 14734 o výmere 525 m² - orná pôda.

2. Navrhovateľka uviedla, že pozemky nadobudla na základe darovacej zmluvy č. N 268/97, NZ 239/97 zo dňa 2.10.1997 od svojej matky A. C., M. A., na základe notárskej zápisnice č. N 8/94, NZ 9/94 zo dňa 17.02.1994, ktorá počas jej života napadnutá alebo inak spochybnená nebola. Okresný úrad v Komárne, Katastrálny odbor po zákonom katastrálnom konaní povolil vklad vlastníckeho práva k predmetným pozemkom pod č. V 2942/97 s podielom 1/1, resp. 1/2 v prospech navrhovateľky. Namiesto vydania pozemkov bolo iniciované súdne konanie A. A., M. A. a spol. o určenie, že A. B. (navrhovateľka) nie je vlastníčkou predmetných nehnuteľností, konanie sa viedlo pod č. 10C/14/2000 na Okresnom súde Komárno. Súd žalobe vyhovel, podľa navrhovateľky bez skúmania právnej skutočnosti či nedošlo k

vydržaniu predmetných nehnuteľností. Navrhovateľka ďalej uviedla, že na súd prvej inštancie podala návrh na potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.09.2021 (konanie bolo vedené pod sp. zn. 10Vyd/1/2021- pozn. súdu). Uviedla, že súdy oboch inštancií neskúmali základné podmienky konania (zmenu účasti v konaní od 17.12.2021) a rozhodli predčasne a nezákonne. Jej návrh bol zamietnutý súdom prvého stupňa a odvolacím súdom bol výrok prvostupňového súdu potvrdený, a to na tých istých nesprávnych a nezákonných základoch na ktorých boli vynesené rozhodnutia v súdnom konaní sp. zn. 10C/14/2000 vo vzťahu k notárskej zápisnici matky navrhovateľky spisanej v zmysle zákona č. 293/1992 Zb. pod č. N 8/94, NZ 9/94 zo dňa 17.02.1994 pod Z 744/94, avšak nie vo vzťahu k príslušným zákonným ustanoveniam Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. V čase rozhodovania v konaní sp. zn. 10C/14/2000 ako aj v konaní 10Vyd/1/2021 matka navrhovateľky A. C. nežila - zomrela dňa XX.XX.XXXX, a preto navrhovateľka má za to, že v citovaných konaniach nemala vecnú legitimitáciu a súdy nemali v právomoci rozhodovať o vlastníctve nežijúcej osoby, ktorá už nemala spôsobilosť mať práva a povinnosti. Navrhovateľka taktiež poukazuje na skutočnosť, že o dobromyseľnosti matky a jej nesporného vlastníckeho práva k predmetným pozemkom a následne aj navrhovateľky v súdnom konaní 10C/14/2000 a aj v konaní sp. zn. 10Vyd/1/2021 bolo konané vo vzťahu k notárskej zápisnici matky navrhovateľky spisanej v zmysle zákona č. 293/1992 Zb. pod č. N 8/94, NZ 9/94 zo dňa 17.02.1994 pod Z 744/94 (nie vo vzťahu Občianskeho zákonníku č. 141/1950 Zb.) ktorá počas jej života napadnutá alebo inak spochybnená nebola. Navrhovateľka poznamenáva, že podkladom tejto notárskej zápisnice boli pozemnoknižné vložky v ktorých vlastnícke právo predmetných pozemkov otca matky, (N. A.) bolo vyznačené bez obmedzenia a bez tiarch ako aj trojitá identifikácia parciel, na ktorých vlastníctvo predmetných pozemkov jej právnych predchodcov zostalo zachované. Pritom v citovaných súdnych konaniach nebolo rozhodnuté o kardinálnej (zásadnej) otázke: že kto je vlastníkom predmetných poľnohospodárskych nehnuteľností. Ďalej má navrhovateľka za to, že pre uvedené konania je nesporné, že vo vzťahu vlastníckeho práva matky, ktorá toto právo aj vydržala najneskôr k 01.01.1961 podľa zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. a následne aj o vlastníckeho práva navrhovateľky rozhodnuté nebolo, čo v plnom rozsahu odôvodňuje podanie opakovaného návrhu na potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam navrhovateľkou. V merite veci, tak ako je to sformulované v tomto podanom návrhu súdy doteraz nerozhodli a neurčili, kto je vlastníkom predmetných pozemkov.

3. Súd po vykonaní lustrácie, či tomuto konaniu nepredchádza iné konanie, zistil, že na tunajšom súde bolo vedené pod sp. zn. 10Vyd/1/2021 konanie o návrhu navrhovateľky na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. D. na LV č. XXXX ako parc. reg. „C“ č. 2993/132 o výmere 1481 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 2324 o výmere 3251 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 3807/1 o výmere 2852 m² - orná pôda parc. reg. „E“ č. 3808/1 o výmere 32 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4078 o výmere 2449 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4354 o výmere 1021 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4514 o výmere 2234 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 5238 o výmere 2492 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 6793/2 o výmere 1866 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 6794/2 o výmere 2532 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 12907 o výmere 550 m² - lesný pozemok, parc. reg. „E“ č. 12908 o výmere 1332 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 12909 o výmere 1129 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 13991/1 o výmere 1978 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 13992/1 o výmere 3657 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 14733 o výmere 1305 m² - lesný pozemok , parc. reg. „E“ č. 14734 o výmere 525 m² - orná pôda. V predmetnom konaní súd dňa 30.03.2022 vydal uznesenie, ktorým návrh zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/68/2022-141 dňa 19.10.2022.

4. Súd po vykonanej lustrácii zistil, že je tu dôvod na zastavenie konania pre prekážku res iudicatae (prekážku právoplatne rozhodnutej veci). Navrhovateľka sa v predmetnom konaní domáha začatia konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva. Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 10Vyd/1/2021 je zrejmé, že rovnakého nároku sa navrhovateľka domáhala aj v tomto konaní iniciovanom návrhom podaným dňa 20.09.2021. Keďže z oboch návrhov je zrejماً tak totožnosť strán sporu, ako aj totožnosť predmetu sporu a navrhovateľka v návrhu nepreukázala, že po zamietnutí jej návrhu zo dňa 18.09.2021 došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie je možné opätovne rozhodovať o jej návrhu. Právoplatné uznesenie súdu o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zakladá procesnú prekážku res iudicatae (prekážku právoplatne rozhodnutej veci) pre nový návrh s totožným obsahom podaný z rovnakých dôvodov za nezmenenej

skutkovej situácie. Z uvedeného dôvodu tak bolo potrebné predmetné konanie o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zastaviť.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti výroku I. uznesenia podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiada napadnuté uznesenie zmeniť a vysloviť, že sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f CMP s poukazom aj na § 387 ods. 3, § 193 a násl. CSP, alebo alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre závažné procesné a právne nedostatky a pochybenia. Podané odvolanie odôvodnila s odkazom na ustanovenie § 365, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnuté uznesenie je nesprávne, nezákonné, svojvoľné, plné závažných procesných a právnych nedostatkov a pochybení neoprávnené zasahujúcich do skôr získaných práv navrhovateľky zaručených zákonom a aj zásahmi do ústavou garantovaných základných ľudských práv a slobôd spochybňovaním jej právnej istoty. Podľa jej názoru poukazujúc pritom na čl. 2 ods. 1 CMP, rozhodnutia Ústavného súdu SR (II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012) a Charty základných práv EÚ, súd prvej inštancie jej formalistickým prístupom odmietol prístup k súdu, čo je v rozpore s jej základnými právami. Účastníkov konania označila v súlade s § 359c ods. 2 písm. a), b), stačilo by iba málo pozornosti na zistenie, že v danom prípade nejde ani o totožnosť účastníkov, pričom aj všeobecne zamietajúce rozhodnutie nemôže predstavovať *res iudicatae*. Takto ukončené návrhy navrhovateľov teoreticky môžu byť podávané opakovane 100 a viackrát bez toho, aby bol naplnený účel § 230 CSP – vec právoplatne rozhodnutá. O totožnosť veci nejde ani vtedy, ak predchádzajúcim rozsudkom bola určujúca žaloba zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 140/2013 zo dňa 26.01.2016). Postup súdu prvej inštancie, ktorým vyvodí určité, pre rozhodnutie o spornej otázke podstatné skutkové závery, ktoré sú v priamom rozpore s dôkazmi nachádzajúcimi sa v jeho spise, treba považovať za svojvoľný a preto porušujúci základné právo na súdnu ochranu, právo na spravodlivé súdne konanie (II. ÚS 64/2012 zo 04. júla 2012). Súd prvej inštancie bezprecedentne a v rozpore s rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít diskriminuje osobu navrhovateľky, ktorá má zo zákona vyplývajúce práva (§ 130 – 134 ods. 3 OZ), ale súd svojim svojvoľným rozhodnutím jej požadovanú právnu ochranu nezabezpečil. Navrhovateľka ďalej uvádza, že svojim návrhom na začatie konania o potvrdení vydržania sa domáha ku dňu 02.10.1997, pretože uplynutím zákonnej 10 ročnej lehoty (§ 134 ods. 3 OZ) nastali právne skutočnosti, na ktoré zo zákona prihladajú súdy ako aj ostatné štátne orgány z úradnej povinnosti. Výklad práva nadobudnutia vlastníctva navrhovateľkou a posudzovanie opodstatnenosti podaného návrhu vykonaný súdom prvej inštancie a to aj pri ignorovaní uplynutia 10 ročnej prekluzívnej lehoty, je v zásadnom rozpore s rozhodnutím Ústavného súdu SR (III. ÚS 386/2012 zo dňa 23.08.2012). V odvolacom konaní je úlohou odvolacieho súdu chrániť občana pred skutkovými omylmi súdu prvej inštancie použitých pri odôvodnení napadnutého uznesenia aj na viacerých miestach nesprávne, nepravdivo a nezákonne, ktoré sú takými zásahmi do jej práv, ktoré sú aj z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné. Svoju argumentáciu navrhovateľka opiera o rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej ako „ESLP“) vo veci Golder proti Spojenému kráľovstvu z 21.02.1975, sťažnosť č. 4451/70, body 35, 36, rozsudok ESLP vo veci Ruiz Torija a Hiro Balani v. Španielsko z 09. 12.1994, sťažnosť č. 18390/91. Zistenie súdu prvej inštancie uvedené v bode 3 napadnutého uznesenia v konaní 10Vyd/1/2021 nič nemení na tom, že výklad § 230 CSP s použitím § 161 CSP nie je ústavne súladný a teda súd splnenie obligatórnej náležitosti konania podľa § 161 CSP v danom prípade neposúdil ústavne konformným spôsobom, čo dokazujú aj nepravdivosti uvedené v bode 7 napadnutého uznesenia, ktoré skutkovému stavu nezodpovedajú (v konaní 10Vyd/1/2021 sa súd zaoberal so skutkovo odlišnou situáciou, avšak ju nevyriešil). Predmetné konanie sa netýka tých istých strán sporu (zmena nastala už v priebehu konania 10Vyd/1/2021, dôkazom je v tomto prípade sú listy vlastníctva, ktoré sú prílohou tak konania 10Vyd/1/2021 ako i konania 10Vyd/1/2023), nejedná sa o ten istý predmet konania (ide o predmet konania vo vzťahu rôznych právnych predpisov) a nejedná sa o rovnaké skutkové tvrdenia

založené na rovnakých skutkových okolnostiach a na rovnakom právnom dôvode. Navrhovateľka ďalej v odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 140/2013 zo dňa 26.01.2016. Ako dôkaz navrhovateľka predložila odvolaciemu súdu list Generálnej prokuratúry SR č. VI/Pz 170/22/1000-5 zo dňa 09.02.2023, ktorý sa týka (ne) podania dovolania generálneho prokurátora vo veci sp. zn. 10Vyd/1/2021 práve z dôvodu, že toto konanie nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Pritom súdy sa nedopracovali k 359k CMP a to ani v jednom prejednávanom prípade, teda aj preto sa nemôže jednať o vec právoplatne rozhodnutú. Tvrdenia a úvahy súdu z pohľadu podaného návrhu a skutočného stavu veci sú aj bez opory vo vykonanom dokazovaní, v rozpore s obsahom príslušného spisového materiálu a verejných listín, ktoré súdu musia byť známe z vlastnej činnosti (186 ods. 1 CSP), resp. tvoria prílohu podaného návrhu zo dňa 04.01.2023, pričom ich súd (zámerne alebo z neobstaranosti) obchádza. Súd prvej inštancie sa mal v odôvodnení napadnutého uznesenia so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami ňou prezentovanými a jeho myšlienkový postup mal byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s predpokladmi a odvolaniami sa na jednostranne zvolených hypotéz na ukončenie prípadu, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal vo vzťahu k spravodlivému súdному konaniu. Pritom skutkový stav veci je zásadne odlišný od toho, ako to súd arbitrárne prezentuje v odôvodnení uznesenia zo dňa 30.05.2023. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je prejavom svojvôle a v zásadnom rozpore so základnými právami a slobodami a najmä so všeobecne akceptovanými princípmi spravodlivosti vlastnými demokratickému a právnenému štátu. Súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami predmetného prípadu, neustálil dostatočne skutkový stav a nesprávne posúdil účastníkov v konaní. Navrhovateľka ďalej uvádza, že osvedčila, že nadobudla vlastnícke právo k poľnohospodárskym nehnuteľnostiam darovacou zmluvou od svojej matky k 02.10.1997 a kvalifikovaným uplynutím zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 130-134 ods. 3 OZ aj vydržaním, na právnu skutočnosť, na ktorú súdy ako aj ostatné orgány štátu prihládajú ex officio. Má dostať príležitosť na preukázanie opaku podľa ôsmej hlavy CMP ako aj v zmysle jej návrhu a obhájiť si svoje vlastnícke práva k predmetným poľnohospodárskym nehnuteľnostiam, inak by bola vo svojich právach súdom neprípustne obmedzovaná odmietnutím spravodlivosti. Pretože súdne rozhodnutie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva je podkladom pre vykonanie zmeny v zápise v katastri nehnuteľností, je podaný návrh na začatie konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi. Umožňuje totiž dosiahnuť zhodu medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností poukazujúc pritom na § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995. Navrhovateľka záverom poukazuje na to, že osvedčila, že nadobudla vlastnícke právo k poľnohospodárskym nehnuteľnostiam aj vydržaním, a to zo zákona dňom 02.10.1997 a splnila tým predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním, čím sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 259f ods. 1 CMP. Vlastníctvo navrhovateľku zaväzuje. V ďalších častiach odvolania navrhovateľka cituje ustanovenia Občianskeho zákonníka a ústavy SR a poukazuje na rozsiahlu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd prvej inštancie urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka sa podaním doručenom súdu prvej inštancie dňa 05. januára 2023 domáhala, aby súd potvrdil vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. D. na LV č. XXXX ako parc. reg. „C“ č. 2993/132 o výmere 1481 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 2324 o výmere 3251 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 3807/1 o výmere 2852 m² - orná pôda parc. reg. „E“ č. 3808/1 o výmere 32 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4078 o výmere 2449 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4354 o výmere 1021 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 4514 o výmere 2234 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 5238 o výmere 2492 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 6793/2 o výmere 1866 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 6794/2 o výmere 2532 m²

- orná pôda, parc. reg. „E“ č. 12907 o výmere 550 m² - lesný pozemok, parc. reg. „E“ č. 12908 o výmere 1332 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 12909 o výmere 1129 m² - orná pôda, parc. reg. „E“ č. 13991/1 o výmere 1978 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 13992/1 o výmere 3657 m² - trvalý trávnatý porast, parc. reg. „E“ č. 14733 o výmere 1305 m² - lesný pozemok, parc. reg. „E“ č. 14734 o výmere 525 m² - orná pôda. Z tvrdení navrhovateľky vyplynulo, že predmetné pozemky nadobudla na základe darovacej zmluvy č. N 268/97, NZ 239/97 zo dňa 02.10.1997 od svojej matky A. C. na základe notárskej zápisnice č. N 8/94, NZ 9/94 zo dňa 17.02.1994. Okresný úrad v Komárne, katastrálny odbor po katastrálnom konaní povolil vklad vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam pod č. V 2942/97 s podielom 1/1, resp. 1 v prospech navrhovateľky. Následne bolo iniciované súdne konanie (vedené na Okresnom súde Komárno sp. zn. 10C/14/2000) A. A. a spol. o určenie, že navrhovateľka nie je vlastníčkou sporných nehnuteľností. Na súde prvej inštancie sa už v minulosti viedlo súdne konanie sp. zn. 10Vyd/1/2021 iniciované navrhovateľkou, predmetom ktorého bolo návrh na potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Návrh bol súdom prvej inštancie zamietnutý a odvolacím súdom bol výrok prvoinštančného súdu potvrdený (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/68/2022-141 zo dňa 19.10.2022). Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia Okresného súdu Komárno zo dňa 30. marca 2022 č. k. 10Vyd/1/2021-113 a rozhodnutia Krajského súdu v Nitre zo dňa 03. augusta 2022 č. k. 9Co/68/2022-141 následne rozhodol napadnutým uznesením.

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Zásada „ne bis in idem“, t. j. nie dva krát o tom istom, je vyjadrením ústavnoprávneho hľadiska princípu právnej istoty, ktorý je integrálnou súčasťou princípu právneho štátu inštitucionalizovanom v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Explicitným vyjadrením zásady „ne bis in idem“ v civilnom resp. sporovom konaní (CSP) je právny inštitút prekážky litispendencie (§ 159 CSP) a inštitút prekážky „res iudicata“, t. j. prekážky právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP).

14. V zmysle § 161 ods. 1 CSP je súd povinný prihliadať v každom štádiu konania na splnenie zákonom ustanovených procesných podmienok konania na to, aby súdne konanie mohlo začať, a aby v ňom mohol súd vec prejednať a rozhodnúť. V prípade nedostatku procesných podmienok konajúci súd zvolí ďalší procesný postup v závislosti od toho, či je nedostatok podmienok konania odstrániteľný alebo neodstrániteľný. Medzi procesné podmienky sa kategorizuje aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci „res iudicata“, ktorá je vyjadrením tzv. materiálnej právoplatnosti rozhodnutia, ktorou sa rozumie jeho záväznosť a nezmeniteľnosť, a ktorá sa prejavuje ako prekážka brániaca novému prejednaniu veci, t. j. prekážka veci právoplatne rozhodnutej, a ktorá je považovaná za neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania podľa § 161 CSP, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej ale musí konanie obligatórne zastaviť podľa § 161 ods. 2 CSP.

15. Prekážka „res iudicata“ zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa vymedzuje dvoma kritériami, a to totožnosťou subjektov konania (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. Tieto podmienky musia byť naplnené kumulatívne, aby mohol súd prijať záver, že nastala prekážka právoplatne rozhodnutej veci. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní sa má rozhodovať o tom istom predmete konania, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté medzi totožnými subjektmi konania (sporovými stranami). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku a právneho dôvodu). Pre posúdenie prípustnosti aplikácie prekážky „res iudicata“ nie je relevantné, ako súd po právnej stránke posúdil

skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. Totožnosť subjektov konania (sporových strán) je naplnená, ak sa konanie týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných strán sporu, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. Prítom nie je relevantné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie, t. j. či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 104/2007 zo dňa 17. apríla 2008, sp. zn. 5 Cdo 94/2009 zo dňa 15. apríla 2010, sp. zn. 5 Cdo 120/2009 zo dňa 13. októbra 2010, sp. zn. 5 Cdo 280/2010 zo dňa 20. októbra 2011, 6Sžo/7/2015 zo dňa 30. marca 2016).

16. Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd uvádza, že odvolanie navrhovateľky je koncipované značne vo všeobecnej rovine, sú v ňom obsiahnuté rozsiahle citácie z vybraných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie. V značnom rozsahu poukazuje primárne na nezákonnosť iných konaní a rozhodnutí, ktoré v minulosti prebiehali na Okresnom súde Komárno a ktorých bola účastníčkou (sp. zn. 10Vyd/1/2021, sp. zn. 10C/14/2000). K napadnutému rozhodnutiu sa venuje len okrajovo, nekonkretizuje v ňom svoje námietky k dôvodom a záverom, ku ktorým v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie dospel.

17. Navrhovateľka v odvolaní namieta, že podľa nej nejde o totožných účastníkov konania, ktorí ako účastníci vystupovali v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno sp. zn. 10Vyd/1/2021, ktoré podľa jej názoru neprebehlo podľa všetkých zákonných ustanovení zák. č. 68/2021. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom priložených rozhodnutí t. j. rozhodnutie Okresného súdu Komárno zo dňa 30. marca 2022 č. k. 10Vyd/1/2021-113 a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 03. augusta 2022 č. k. 9Co/68/2022-141, dospel k rovnakému záveru, ako aj súd prvej inštancie (bod 8. odôvodnenia napadnutého uznesenia), že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 05. januára 2022 domáhala na rovnakom skutkovom základe, ako bol vymedzený aj v konaní, resp. rozhodnutí Okresného súdu Komárno 30. marca 2022 č. k. 10Vyd/1/2021-113, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 03. augusta 2022 č. k. 9Co/68/2022-141 zo dňa 19. októbra 2022, návrh o začatí konania o vydržaní, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, pričom od momentu právoplatnosti tohto rozhodnutia o zamietnutí návrhu o začatí konania o vydržaní nedošlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie v tomto konaní. Zároveň bola naplnená aj podmienka totožnosti subjektov konania a to i napriek tomu, že v tomto konaní ako účastníci vystupujú I. J. K., nar. XX.XX.XXXX a A. A. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorí v konaní sp. zn. 10Vyd/1/2021 pôvodne nevystupovali (vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo do katastra nehnuteľností zapísané z titulu kúpnej zmluvy V-5622/2021 zo dňa 17.12.2021) a G. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorého vlastnícke právo bolo do katastra nehnuteľností zapísané titulom rozhodnutia Okresného súdu Komárno (sp. zn. 10C/14/2000) v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre (sp. zn. 6Co/604/2014) a Notárskej zápisnice Osvedčenie N 7/96 (uvedené vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX). Odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v ktorom uvádza, že podmienka totožnosti subjektov je zachovaná, ak konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2012, sp. zn. 2 Cdo 71/2012).

18. Navrhovateľka je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je arbitrálne a nedostatočne odôvodnené. S uvedenou námietkou navrhovateľky sa odvolací súd taktiež nestotožňuje. Ako vyplýva z obsahu napadnutého rozhodnutia a samotného návrhu navrhovateľky, v ktorom uviedla, že už v minulosti sa na súde prvej inštancie viedlo konanie o potvrdení vydržania, súd prvej inštancie vykonal lustrácie, či tomuto konaniu predchádzalo iné konanie. Dospel k záveru, že na Okresnom súde Komárno prebiehalo v minulosti konanie sp. zn. 10Vyd/1/2021 o potvrdení vydržania (bod. 3 napadnutého rozhodnutia), z ktorého meritórne rozhodnutie je i zažurnalizované v súdnom spise (č. l. 37-39). Je evidentné, že súd prvej inštancie za účelom rozhodnutia vykonal viacero šetrení a lustrácií a svoje závery v dostatočnej miere zdôvodnil s poukazom na vykonané dôkazy. Odvolací súd námietku navrhovateľky preto v tomto smere považuje za neopodstatnenú. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery

nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

19. Navrhovateľka ďalej v odvolaní poukazuje na čl. 13 CMP, podľa ktorého súd môže účastníka vyslúchnuť, ak je to potrebné a možné a podľa nej súd rozhodol tzv. „o nás bez nás“. Odvolací súd poukazuje na to, že konanie o potvrdení vydržania sa spravuje režimom civilného mimosporového poriadku, v ktorom sa uplatňuje princíp materiálnej pravdy (zistenie skutočného stavu veci) a v širšej miere sa uplatňuje aj vyšetrovací princíp a princíp oficiality. Kládne sa tak dôraz na procesnú aktivitu súdu, ktorý musí zistiť skutočný stav veci a v tejto súvislosti môže (a musí) zasahovať do dokazovania, čím ovplyvňuje procesné práva a povinnosti účastníkov konania. Podľa čl. 8 CMP na prejednanie veci sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak. Podľa § 359e ods. 3 CMP o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania rozhoduje súd bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania; uznesenie súdu o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa odsekov 1 a 2 sa doručuje len navrhovateľovi. V zmysle citovaných zákonných ustanovení prvá fáza konania o potvrdení vydržania (pred vydaním vyzývacieho uznesenia) prebieha bez nariadenia pojednávania (tzv. rozhodovanie ex cathedra). Podľa § 32 CMP sú účastníci konania povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie. Zároveň sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Keďže súd musí zistiť skutočný stav veci a nemôže sa spoľahnúť len na účastníkov konania, v zmysle vyšetrovacieho princípu má súd možnosť (a v zásade aj povinnosť) vykonať aj tie dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli. Navrhovateľka v návrhu na začatie konania poukazovala na predchádzajúce konania a v nich vydané rozhodnutia, v ktorých vystupovala ako účastníčka, avšak ako prílohu ich k návrhu nepriložila. Súd prvej inštancie si ich s poukazom na vyššie uvedené princípy mimosporového konania zabezpečil sám, čím tak sledoval rýchlosť a hospodárnosť súdneho konania, bez toho aby k doloženiu rozhodnutí vyzýval osobitne navrhovateľku. Odvolací súd tak nevzhladol, že by bol konkrétnym spôsobom porušený čl. 13 CMP. Podľa § 25 CMP v návrhu na začatie konania sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie účastníkov, ich zástupcov, ak ich majú, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a musí byť zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha, v prípade ak by súd prvej inštancie vzhladol nedostatky v podaní v súlade s § 136 CSP by bol povinný navrhovateľku uznesením vyzvať aby podanie doplnila alebo opravila v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Odvolací súd v spisovom materiáli nevzhladol dôvody, pre ktoré by súd prvej inštancie k podkladom pre rozhodnutie považoval za potrebné postupovať vyššie uvedeným spôsobom, prípadne osobitne potreboval predvolať navrhovateľku na informatívny výsluch alebo žiadal z jej strany vykonať iné úkony.

20. Navrhovateľka k odvolaniu pripojila správu z Generálnej prokuratúry SR zo dňa 09.02.2023, výsledkom ktorej bol prešetrovaný podnet na podanie dovolania Generálneho prokurátora proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 03.08.2022 č. k. 9Co/68/2022-141. Odvolací súd posudzujúc charakter správy Generálnej prokuratúry, ktorá bola navrhovateľkou priložená k odvolaniu nemožno považovať v zmysle § 63 CMP za novotu. Za nové skutkové tvrdenia možno považovať akékoľvek skutkové tvrdenia, ktoré sú vo veci relevantné a neboli doposiaľ v konaní uplatnené. Z obsahu správy vyplýva, že navrhovateľka podala na Generálnu prokuratúru podnet na podanie dovolania Generálneho prokurátora podľa § 78 ods. 1 a nasl. CMP proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 03.08.2022 č. k. 9Co/68/2022-141 v nadväznosti na uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 30.03.2022 č. k. 10Vyd/1/2021-113. V správe sa ďalej uvádza, že dovolanie Generálneho prokurátora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (č. k. 9Co/68/2022-141) nie je prípustné a rozhodnutie vydané v konaní o potvrdení vydržania (sp. zn. 10Vyd/1/2021) nepredstavuje prekážku pre spor o určovacej žalobe a navrhovateľka má možnosť uplatniť ochranu svojich práv určovacou žalobou. Z uvedeného vyplýva, že prekážka res iudicata sa nevzťahuje na konanie, ktoré by navrhovateľka iniciovala na súde určovacou žalobou (žaloba na určenie, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností), s tým, že by v žalobe predložila právne a skutkové dôvody preukazujúce, že nadobudla vlastnícke právo vydržaním. Navrhovateľka si podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne vyložila obsah predmetnej správy, kedy dospela k záverom, že po tom čo bol jej návrh o potvrdení vydržania v konaní 10Vyd/1/2021 súdom prvej inštancie zamietnutý, má možnosť uplatniť ochranu svojich práv opätovne novým návrhom podľa § 359a a nasl. CMP, bez toho aby došlo k prekážke res iudicata. Podľa názoru odvolacieho súdu sa navrhovateľka opätovne

snaží zvrátiť výsledok predchádzajúcich konaní ohľadom jej vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam, v ktorých nebola úspešná.

21. Z dôvodu, že prekážka *res iudicata* je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď predmetné konanie zastavil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval výrok súdu prvej inštancie o zastavení konania za vecne správny. Odvolací súd však napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu, pretože výrok o trovách konania a výrok o súdnom poplatku sú výrokmi závislými od výroku o zastavení konania.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie senát odvolacieho súdu prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).